

குந்தேவர்

இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்க ஆறிக்கை - 21

[பதினேழு மற்றும் 21 வது அறிக்கையாக இரண்டு வெளிவருவின்று]

பன்பாட்டுக் கூட வோய்டு
(உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும்)

சங்கராச்சாரியார் - ஆசங்கராச்சாரியார்

வரலாற்றுச் சிறப்புமலர்

(பதினேண்டு வித்தர்களின் குறிப்புகளிலிருந்து)

ஞானவித்தர் ஆசங்கரர்

[வெள்ளாடை மேனியான் உச்சிக் குடுமியான் தென்பாண்டித் தயிழன்
தயிழின் இந்து மதத்தைச் சமச்சிருத வரிந்து மதமாக்கியோன்]

வெளியீடு:- 26—9—85

காணிக்கை:- ரூ 1-00

எங்களுக்குத் தெரியும்' உங்களுக்கு.....!

1. பொய்யான வரிந்து மதத்திற்கு மேல் போக்கான வண்ணப்பூச்சாக உருவாக்கப் பட்டது தான். அனைத்துக்கும் ஒரே பரம் பொருள் அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஒரே ஆன்மா என்ற கருத்துக்களை உள்ளிட்ட 'அத்வைதம்' என்ற தக்குவம் இந்த 'அத்வைதம்' முழுமையானத் தெரிபணே. இந்த 'அத்வைத' வாதிகளோ அனைத்து கோயில்களுக்கும் சௌகின்றனர். பாதாதிகேசம் கேசாதிபாதம்...என்று அங்கம், அங்கமாக வருணித்து போற்றி வாசகங்கள் கூறிப் பூசை செய்கின்றனர் ஒவ்வொரு கோயிலின் காலம், இறைவனின் வாழ்க்கை வரலாறு, தோற்றும், வடிவம்..... என்றும் பல கூறியும் வருகின்றனர்.....இது எவ்வளவு பெரிய சூழ்ச்சி?

2 ஆதிசங்கரர் இந்தியாவில் நான்கு மடங்களே நிறுவினா என்பது வரலாறு. இன்றும் கூட இந்தியாவில்லோ (பூரி, காலடி, காசி...) நான்கு சங்கராச்சியர்களுக்கு காஞ்சி சங்கராச்சாரியாரை ஏற்பட்டே இல்லை. தங்களில் ஒருவராக கருதுவயில்லை குமபகோணத்தில் தோன்றிய சங்கரமடச் சத்தீரத்துண் தெர்டர்புடைய 300 ஆண்டு வரலாறு கொண்டதே இன்றைய காஞ்சி சங்கரா மடம். ஆதிசங்கரருக்கும் காஞ்சி மடத்துக்கும் தொடாபு இல்லை. தக்க ஆதிசங்கள் உள்ளன விரைவில் வழங்குவோம் அரிக!

காவியடையும், துறவறமும் தான் சமயநிறி என்று பொய்யான வரிந்து மதவாதிகளால் உருவாக்கப்பட்டு விட்டதால் அதை முறியடிக்க வேண்டிய கட்டம் வந்தது கி.பி. 16ஆம் நூற்றுண்டில் காவிரியாற்றங்களை கருத்துடெரின் குருவழி வாரிசுகளில் தோன்றிய 'அகத்தியா' என்பவர் பொய்யான வரிந்து மதத்துக்கு பதிலடி கொடுக்க வேண்டி, மக்களின் போக்கிலேயே சென்று திருமப வேண்டி காவியடையையும், துறவறத்தையும் உண்மையான இந்துமதத்தில் கொண்டு வந்தார். அதன்படி முதன் முதலாக தருமபுர ஆதினத்தை உருவாக்கினார். தன்னிடமிருந்த திருஞான சங்பந்தர் என்பவரை 'திருஞான சங்பந்த ஸுதாதி' என்று பட்டம் வழங்கி முதல் ஆதினமாக, மடாதிபதியாக உருவக்கினார். ஆனால் இம்மடாலயங்களும், மடத்துறவிகளும் 'வந்த வேலையை விட்டு பந்தக்காலை பிடித்து கதையாக' உண்மையான இந்து மதத்தின் கருத்துக்களை மக்களிடையே கூறுமல், பொன்னுக்கும், பெண்ணுக்கும், பொருளுக்கும் ஆசைப்பட்டு மடத்தினுள்ளேயே மக்கள் தொடர்பற்று வாழ்ந்துட்டனர். இதனால் தமிழர்களின் ஒற்றுமையும்.. இந்து மதமும் பாழ்பட்டன,

4 சில நூற்றுண்டுகளுக்கு முன்னால் தஞ்சை சாபோஸ் மன்னர் காலத்தில் திருக்கடையூர் கோயிலில் வாழ்ந்த 'அபிராமி பட்டர்' என்னும் தமது 'அபிராமி-அந்தானி' என்ற அருட்பாவினால் அமாவாசை நாளில் முழுநிலவைக் கோற்றுவித்தார் என்று வரலாற்றுச் செய்தியே போதும், அஞ்சலைச்சுதுக்கு பொய்யான வரிந்து மதமும், சமஸ்கிருதமும் தேவையற்றது பயன்றாது..... என்பது சரியும்.

5.. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வெளிவந்த 'ஆதிபராசக்தி' படக்கில் சமசுகிருதத்தின் ஏமாற்றுக்களதை மிக எளிமையாக விளக்கிக் காட்டினார்கள் அதாவது 'ஆதிபராசக்தி' பூசைக்கு வர வேண்டும் என்று ஆரிய பேத விற்பன்னர்கள் சமசுகிருத மொழியில் பூசை செய்து பகர்விட்டிருக்கும் போது சாதாரண மீனவறி தமிழ்ப்பாட்டிலேப் பாட கேட்டு நேரில் தோன்றி அருள் கூறுகின்றார்கள் "தமிழ் மொழிக்கு அஞ்சாற்றல் உண்டு, சமசுகிருதத்திற்கு இல்லை" என்பதை மிக அழகாக எடுத்துக் காட்டிய உண்மை எத்தனை பேருக்கு புரிந்தது?

திருவள்ளுவரின் கடவுட் கோள்கை

அதாவது பதினெண் சித்தர்களே; தாத்தாக்களே போற்றி! என்று முதலில் ஆணையும், பின் பெண்ணையும் முறைப்படுத்தி வழிபடுகின்றன, இவர்களுடைய கருவழி வாரிசுகளும், குருவழி வாரிசுகளும் தான் இப்படிச் சிவலிங்க வழிபாட்டை தங்களது பூசாமொழி வாசகங்களில் தாத்தாக்களே போற்றி! ஆத்தாக்களே போற்றி! என்பதன் மூலம் தொடர்ந்து நிகைநாட்டி வருஷிரூபன். திருவள்ளுவர் நவநாத சித்தர் என்பதால் முதலில் பெண்ணையும், பிறகு ஆணையும் முறையாக வைத்தே தனது இலக்கண இலக்கியங்களைப் படைத்தார். அவர் படைத்தனவற்றில் திருக்குறள் ஒன்று தான் உலகரிய காணக்கிடக்கின்றது என்பதால் திருக்குறளின் கடவுள் வாழ்த்தைச் சான்றுக்க கொண்டே திருவள்ளுவர் ஒரு நவநாத சித்தர் தான் என்ற கருத்தை முடிவு செய்யலாம் அதாவது அவனுடைய கடவுள் வாழ்த்தில்

"அகரமுதல ஏழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன்
முதற்றே உலகு."-

—என்ற திருக்குறளில் ஆதி என்று பெண்ணை முதலிலும், பகவான் என்று ஆணை இரண்டாவதாகவும் தங்கள் குரிக்கின்றார், இங்கு பிற மண்ணினரான பிரமணர்களான வட ஆரியர்கள் ஆதி என்பது திருவள்ளுவரின் தாய் பெயரென்றும்,

பகவன் என்பது திருவள்ளுவரின் தந்தை பெயரென்றும் சூழ்சியாகக் கூறி சமீவேலி செய்திருக்கின்றார்கள் அதாவது இந்து மதத்தை தோற்றுவித்த பதினெண் சித்தர்களில் பகவவன் எனப்படும் [பகவன் [அ] பகவான்] குரியணை வழிபடும் சாபுசண்டர் பரம்பரை என்ற ஒன்றும், சந்திரனை [ஆதி - ஆங்கள் - பகடப்புக்குத் தேவையான அனைத்துச் சத்திகளையும் வழங்கும் சந்திரனே ஆதி என்பது பதினெண் சித்தர்களின் இந்து மதச் சொல்] வழிபடும் வருத்தார் என்றிருந்து பிரிவும் என்று இரண்டு பிரிவுகள் தான் உண்டு இவர்களில் சந்திரனை வழிபடும் கருத்தார்கள் தான் தந்தரம், தந்திரம், தந்தீரம், தாந்தரசம் தாந்தரிகம், எந்தரம், எந்திரம், எந்தரம், எந்தீரம்..... என்பனவற்றைச் செய்து இந்து மதத்திற்கு ஆதியாக உள்ள 48 வகையான வழிபாட்டு நிகையங்களையும். வழிபடுநிகையினர்களையும், அருளாளர்களையும், அருட்பட்டதார்களையும். உருவாக்குபவர்கள், எனவே, சந்திரனை வழிபடுவது கருத்தார்களை வழிபடுவதாகும், கருத்தார்கள் தங்களுடைய அனைத்துவகையான பத்தி சத்தி, சித்தி, முத்தி பூசைகளையும், ஏழு பகுவத்துப் பெண்களைப் பயன்படுத்திக் கொட்டு செய்யும் தாந்தரி-கப் பூசையின் மூலம் தான் நிறைவு செய்து கொள்வார்கள் எனவே கருத்தார் வழிபடுவது பெண்ணை வணங்குவதாகும். மேலும் பதினெண் சித்தர்களின் நத்துவப் படி சந்திரன் பெண் தன்மை நிறைந்த அதாவது தாய்மையாற்றிஸு உடைய ஒளியை வழங்குகின்ற ஒன்றும், எனவே, பதினெண் சித்தர்களின் பூர்வை இதிகாசக் கருத்துக்கள் சந்திரனைப் பெண்ணாகவே உருவாக்கப் படுகின்றன.

குறிப்பு:- பிறமண்ணினரான பிரமணர்களான வட ஆரியர்கள் தங்களுடைய வெத மத அடிப்படையில் உருவாக்கிய பொய்யான ஹிந்து மதத்தின் பூர்வன், இதிகாசக்-களில் சந்திரனை ஆணையும், அவனுடைய மணையினராக 27 லின் மீண்களையும் உருவகம் செய்துள்ளனர் இது ஒரு பெரிய குறிப்பிடத் தக்க கருத்தாகும் இக் கருத்து மெய்யான இந்து மதத்துக்கும், பொய்யான ஹிந்து மதத்துக்கும் இடையேயுள்ள முரண்பாட்டையும், மாறுபாட்டையும், வேறுபாட்டையும் வீளக்குகின்றது। அதனால் தான், நவநாத சித்தரான திருவள்ளுவர் சந்திரனைக்குறிக்கும் ஆதி என்ற சொல்கீழ் பெண்ணைக்குறிக்கும் சொல்லாக ஏற்றுத் திருக்குறளில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

தொடரும்

இந்தியாவில் மார்க்சீயம் - 3

சித்தர் குறுகுரு

எங்கெலக் பாசிசில் ‘புருதோனி’ இசத்திற்கு எதிராகவும் வீட்டுஞாளைக் கம்யூனிசத்திற்கு விளக்கம் அளித்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் பிரசெஸ்ஸில் மார்க்ச திரு. புருதோனின் ‘வறுமையின் தத்துவம்’ என்ற நூலுக்கு விடையாகத் ‘தத்து வத்தின் வறுமை’ என்ற நூலை எழுதி ஜெனிமிட்டார். 1845 ஆகை 12-இல் கார்ல் மார்க்ச், இங்கிலாந்தின் பொருளாதார நிலை, அரசியல் நிலை, தொழிலாளர் இயக்க நிலை, முதலியவற்றை நேரில் கண்டறிவதற்காக ‘எங்கெல்சுடன்’ இங்கிலாந்து கென்றூர். அங்கு பொருளாதாரம் பற்றிய ஆய்வில் இலக்கியங்களைப் படிக்கவும், இலண்டனில் இருந்த சார்டிசிட் இயக்கப் பிரமுகர்களையும், ‘நேரமையாளர் லீகின்’ தலைவர்களையும் கந்தித்துப் பழகிடவும் செய்தார். இந்த அனுபவங்கள் அவர்கள் இலண்டன் மீது ஒதுபற்றினால் வளர்த்தது. இரண்டாம் முறை ‘கம்யூனிசிட் லீகின்’ மாநாடு இலண்டனில் நடைபெற்ற பொழுது ‘கம்யூனிச அறிக்கை’ யாரிக்க அழைப்பினைப் பெற்றார்கள்.

பின்பு எங்கெல்கம், மார்க்கம் கூட்டாகத் தயாரித்த ‘கம்யூனிச அறிக்கை’ 1848 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் ‘கம்யூனிசிட் லீகின்’ ஜெனையின் பேரில் ‘கம்யூனிசிட் கட்சியின் அறிக்கை’ என்ற முதலமுதல் ஆதாரப் பூர்வமான, அதிகாரப் பூர்வமான மனித இளைத்திற்கு எதிராக இழைக்கப்படும் கொடுமைகளுக்கு எதிராகத் துவங்கப் பெறும் போராட்டத்தின் அடிப்படையை இவ்வறிக்கை வெளியிட்டது இவ்வறிக்கையில்..... போராட்டம் வரலாற்று ரீதியில் முடியப் பெறும் தன்மையுடையது தொழிலாளர்களின் அடைவுகள், செயல்பாடுகள், தன்னிச்சையான வடிவங்களின் குந்து நாடு தழுவிய அளவில் அதனுடைய ஓர் அமைப்பு மட்டத்திற்கு வெவ்வேறு நாடுகளின் உழைக்கும் மக்களிடையே கோதர சீவ தேசியப் பிரைஸ்ப்புக்களை நிறுவுதற்கு வளர்ச்சியுறுகிறது..... வர்க்கப் போராட்டம் முதலாளித்துவ ஒடுக்கு முறையைப் புரட்சிகரமாக ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு இட்டுச் செல்வது நிச்சயம்..... என்றும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். மேலும்..... கம்யூனிசத்தின் தத்துவார்த்த முடிவுகள்; ஏற்கனவே இருந்து வரும் வர்க்கப் போராட்டத்திலிருந்து நமது கணக்களுக்கு நேரிலேயே நடைபெற்று வரும் ஒரு வரலாற்று ரீதியான இயக்கத்திலிருந்து எழுகிற நடைமுறை உறவுகளை பொதுவாகக் குறிக்கப்படுகின்றது மார்க்கம், எங்கெல்கம் விஞ்ஞான ரீதியான முன் அறிதலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிட்டனர்..... ‘ஒவ்வொருவரும் அவர்கள் தேவைகளுக்கு ஏற்பாடு பெறுவது’..... என்ற மக்கானாக கோட்பாட்டை வகுத்தார்கள்,

பின்னர் மென்மேலும் தங்களின் ஆராய்ச்சிக் கருத்துக்களினை பாப்பத் திட்ட மிட்டு 23-8-1847 இல் பிரசெஸ்ஸில் மார்க்கஸ் எங்கெல்கம் ‘செர்பன் தொழிலாளர் சங்கத்தை’ அமைத்து அதில் ‘விஞ்ஞானக் கம்யூனிசத் தத்துவத்தை’ விளக்கியுரைத்து வளர்த்திட்டனர். அந்த காலத்தில்தான் (27-9-1847 இல்) இவர்கள் இருவரும் பிரசெஸ்ஸில் ‘குடியரசுச் சங்கம்’ என்ற ஒன்றை அமைத்து அதன் மூலம் இதர நாடுகளிலுள்ள குடியரசு சங்கம்’ என்ற ஒன்றை அமைத்து அதன் மூலம் இதர நாடுகளிலுள்ள குடியரசுத் தத்துவ இயக்கங்களுடன் தொடர்பு கொண்டனர். குறிப்பாக இலண்டனில் இருந்த செர்பன் குடியரசுச் சித்த தத்துவவாதிகள்’ என்ற சங்கத்தோடு அதிகத் தொடர்பு கொண்டனர். கார்ல் மார்க்ச் பிரசெஸ்ஸில் இருந்த குடியரசுக் கங்கத்துக்குத் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது..... தொடரும்.

அருட்கேணி தீர்க்குவணகள் ! தமிழன மறுமலர்ச்சிப் போர்-3

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும், இனத்திலும் தோன்றிடாத மிகப்பெரிய சிந்தனைச் சிற்பி, சீர்திருத்த மாநிரர் பெரியார் ச. வெ. ரா, என்ற பேருண்மையை நினைவில் கொண்டுதான் தமிழன மறுமலர்ச்சி பணியினை மேற்கொள்ள வேண்டும் நாம். இவ்வாவிட்டால், செயற்கரிய பெரிய மிகச் சிறந்த உயரிய சாதனைகளால் ஒரு 'யுகப் புரட்சியை' செய்து சென்ற பெரியாருக்கு நன்றி செலுத்தத் தவறிய மாபெரும் ஞானவாளிகளாவோம் நாம்.

சாக்கிராஸம், இங்கர்சாலும், கார்ஸ் மார்க்சம்..... பெற முடியாத மாபெரும் வெற்றியினைப் பெற்றவர் பெரியார் ச. வெ. ரா. இவர் தன் காலத்தில் துணைவும் வீரமூழ் ஈசுமூழ் பொறுப்பும் கட்டுப்பாடும் ஒற்றுமையும்..... நிறைந்த ஒரு தொண்டர்ப்படையை உருவாக்கிட்டார். இதே போல் உலக வரலாற்றில் வேறு எந்த சிந்தனையாளரும் சாதித்தது இல்லை. இச் சாதனையின் எதிரொலி, செயல் வீச்சு, எண்ண அல்ல, கருத்தொளி..... பல நூற்றுண்டுக்கணுக்கு இருந்தே தீரும் இதுபற்றி இன்றைய தமிழர்களில் எவருமே சரியான அறிவோ, உணர்வோ, கணிப்போ பெற்றிடவே இல்லை. ஆனால், நமது நினைப்பும் உழைப்பும் பெரியாரின் இம்மாபெரும் செயற்கரிய சாதனையை அடிப்படையாகவும், உள்ளீடாகவும், உறுதுணையாகவும் கொண்டே இருந்திடும்.

நன்பா! நான் பெரியாரைப் பற்றி இவ்வளவு சொல்வதற்குக் காரணம் பத்தாவது பதினெண் சித்தர் பிடாதிபதி குரு மகா சன்னிதானம் சித்தர் அயார்-வதி ஆற்றங்கரைக் கருவுரூர் தனியொரு மனிதாகத் தமிழ்மொழி, தமிழ்நாடு, தமிழினம், தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ் நாகரிகம்..... முதலியவற்றின் தனித்தன் மைகளையும் உரிமைகளையும் பெருமைகளையும் காத்திட எடுத்துக்கொண்ட முயற்சீ-கள் பெருமளவில் தோற்றுவதும் 'பதினெண் மேல் கணக்கு நூல்கள்' 'பதினெண்-கீழ் கணக்கு நூல்கள்' ஜம்பெஞ்காப்பியங்கள் 'ஜஞ்சிரு காப்பியங்கள்'..... என்ற இலக்கியங்களாவது காப்பாற்றப்பட்டன. இதேபோல் பதினேராவது பதினெண் சித்தர் பிடாதிபதி குருமகா சன்னிதானம் சித்தர் காவியாந்தங்கரைக் கருவுரூர் தமிழர் நலங்காக்க எடுத்துக்கொண்ட பெருமூயற்சிகள் ஒரு மாபெரும் கோழுப் பேரரசை (கி. பி. 785-1040)யே உருவாக்கிய போதிலும். இவ்வாசர்-கள் ஆரிய அடிமைகளாக சமசுகிருத அடிமைகளாக மாறியதால் இவருக்கு மா-பெரும் தோல்வியே ஏற்பட்டது, இருப்பினும் இவரால் 'நாலாயிரத் தீவ்விய பிரபந்தங்கள்', 'வரலாற்று நூல்கள்', 'மகுத்துவ நூல்கள்', 'அறிவியல் நூல்கள், கஸி நூல்கள்..... முதலியவை காக்கப்பட்டன. இத்துடன் தஞ்சை பெரிய கோயில் முதலாக [48] நாற்பத்தெட்டுக் கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. இவருக்குப் பிறகு தமிழின ஆரிய இணப்போராட்டம்' (The conflict of the Tamilian Race and the Arian Race) உயிர் பெற்றிட்டது. தந்தை பெரியார் ஒரு சில வன்மையான, கடுமையான, நாகரிகம் கடந்த மத எளிப்புக் கருத்துக்கள்; அவருக்குத் தமிழர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் ஆதரிக்காமல் செய்துவிட்டன.

அதனால் அவர் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் எதிர் நிச்சல் போடுவதிலேயே கழித்திட்டார் இருப்பினும் அவர் ஆரம்பிப்பது வைத்த தழிழர் நலங்காகழும் பணியை முடித்து வைக்க வேண்டிய நல்வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கிறோம் நாம் எனவே தான் "ஆரம்பமும் முடிவும்" என்ற தலைப்பிலேயே பல அஞ்சல்களையும் கட்டுரைகளையும் பெரியார் பற்றி எழுதியுள்ளேன் நான்.

இராமலிங்க அடிகளர் பற்றிய புதிய கண்ணேட்டம்-3

இந்த அளவு இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவ தும், தெரிந்த ஒர் பெரிய அருளாராக, விளங்கிய அருட்பெறுஞ் சோதி ஆண்டவர் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள் தொகுக்கப் பட்டால் போனது ஏன்? வள்ளல் பெருமான் காசிக்கும், பூரி கன்நாதர் ஆலயத்திற்கும் சென்று வந்திட்டார் என்ற குறிப்பு கிடைக்கும் போது அவர் ஏன் பனிமுடிய இமயமலைப் பதுதிகளில் நடந்து திக்கமிலாயத்தைச் சென்றுப் பார்த்திருக்க மாட்டார்? பாராதப்போர் நடந்த காலைத்திருக்கதையும், பிருந்தாவனத்தையும், இராமனின் அபியாத்தியையும், அவர் பார்த்து வந்த வரலாறு ஏன் மறக்கடிக்கப்பட்டது; அவ்வளவு ஏன் அவர் அடிக்கடி சிதம்பரம், திருவன்னூலை, சீர்காழி, திருவாணைக்காவல், யதுரை இராமேச்சவரம், திருவெந்தல்வேலி, திருச்செந்தூர், கன்னியாகுமரி.....முதலிய இடங்களிலும் சென்று வழிபாடு நிகழ்த்தியதையே, தமிழகத்து மக்கள் மறைத்துவிட்டார்கள். மறைப்பதற்குத் துணை செய்து விட்டார்கள் மறந்து விட்டார்கள். இவற்றை எண்ணிப்பார்ப் போம் என்னமையான இந்துமதம் பொறியான விந்துமதம் என்ற இரண்டு பெரிய போராட்ட சத்திகளைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அதாவது, இந்து மதத்தில் தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ் இலக்கியங்களுக்கும், தமிழ்க்கால வழி படக்கூடிய வழிபாட்டு நிலையங்களுக்கும். கண்ணிதானவகருக்கும், கடவுன்களுக்கும், தமிழின மடாதிபதிகளுக்கும். பிடாதிபதிகளுக்கும், ஆச்சரியார்களுக்கும், குருக்களுக்கும், குருமானங்களுக்கும். சாத்திரிகளுக்கும் சித்து விளையாடல்காரர்களுக்கும்..... சமக்கிருத வெறிபிடித்த பிறமண்ணிரான பிராமணரால் கட்டுக் கோப்பாக அவமதிப்பும், புறக்கணிப்பும், இழிவும், பழியும், தொல்லையும், இருட்டடைப்பும், இன்னூலும், மறைமுக எதிர்ப்பும், மறுப்பும், ஏக்கம், பேச்சும், ஏனாமும், பகடியும், பகையும், தொடர்ந்து அடைமழுபோல் நிகழ்த்தப்பட்டு வருவதை உணரலாம். அதாவது, இம்மண்ணூல்கில் தோன்றிய அருளாளர்களில் எவரும் எழுதிக்காட்டாத அளவிற்கு செத்தாரை எழுப்புதல் தம்மால் முடியுமென்று கருத்தை எழுதிக்காட்டினார். அதுவும் சிதைந்து; செல்லங்கித்து எலும்புத் தொகுதியைக் கூட வளப்பும், வரலீப்பும், உடைய ஊன உடம்பு பெற்று உயிர்த்து எழுச் செய்யுமாற்றல் தான் உடம்பின் மீது போர்த்திக் கொண்டிருக்கக் கூடிய போர்வையின் தெய்வீக ஆற்றலால் நிகழும்.

“என் புரிந்து மீள உயிர்பித்தல்
நான் மேற் போர்த்த கம்பளத்தால்
ஆகும் கனித்து.....”

என்று மிகத் துணைவாடும். தன்னடக்கத் தோடும். தன்னுடைய உடம்பைத் தொட்ட ஆடைக்குக் கூட (உயிரற்ற பொருளுக்குக்கூட தெய்விக்கைத்தன்மை உண்டு என்பதை) ஆணித்தரமாக விளக்குகிறார். ஆனால், அவரைச்சுற்றி இருந்தவர்களில் யாருக்கும் அவருடைய மேலாடையை பரிசாகப் பெறும் தகுதி இருக்கவில்லை. அது தான் வேதனை அவர் மிகத் தெளிவாக மரணமிலாப் பெறுவாற்று பற்றியும், காயசித்தி பற்றியும். பொன்னுடல் பற்றியும், இறைவனின் திருக்காத்தால் அழுதம் பெற்றுள்ளது பற்றியும்.....மிகமிகத் தெளிவாக விளக்கி உரைக்கிறார். இப்படிப் பட்ட இவரைச்சுற்றி பழுமரத்துப் பறவைகள் போலன்நேரமும், பத்தர்க்கூட்டமிருந்து ஆனால் அவர்கள் இவரை முழுமையாகப் புரிந்து விரும்பி ஏற்று அடுத்து பயணித்துய்க்க வில்லை. இவரும் தான் அதனால்கில் வாழையடி வாழையெனத் தேன்றிய பழமரமாக இருந்தும், பத்தர்கள் தன்னை பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லையே என்றும் வருத்தினார். தொடரும்

அன்புள்ள சேவகங்குக்கு.....!

அன்புச் சேவக!

இன்றைய நிலையில், நாம், இனவெறியையோ! மொழிவெறியோ! மத வெறி யையோ! வண்முறை வெறியையோ! தூண்டி விடுவதாகவோ ஊக்குவிப்பதாகவோ எனிதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு விடலாம். எனவே தான், நாம், நிகழிகத் தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் நேரடியாகவும் நமது கொள்கைகள், குறிக்கொள்கள், திட்டங்கள்..... முதலியவற்றை விளக்கியாக வேண்டும், இதற்காகவே, நாடெங்கும் கையெழுத்துப் பிறதி நூல்களுக்கள் துவக்கி வைக்கின்றோம்; நம்மவர்கள் தனித் தோ! குழுக்களாக இணைந்தோ வசதி வாய்ப்புப்படி அனைத்துவகையான வழிபாட்டு நிலையங்களிலும், பிறபொது இடங்களிலும் கூடி நின்று உரையாடல் முறையிலும்; சிறுவிடை முறையிலும், கலந்துரையாடல் விவாத முறையிலும், தமிழிலும், நமது இயக்கத்தையும் அறிமுகப் படுத்த வேண்டுமென்று முயலுகின்றோம் விவற்றைப் புரிந்தும் புரியவைத்தும் தொடர்ந்து கேற்படிச் செயல்கள் நிகழுமாறு செய்வதுதான் இன்றைய தேவை!

நண்ப! நாம், திருவள்ளுவர், திருமூலர், சமயக்குநாவர், சுந்தராச்சாரியார், பெரியார் ஈவரா, புத்தர், மகாவீரர், ஈசு, முகம்மது தபி, காரல் மார்க்கு, கரம்த்தி மேரகன்லால் காத்தி..... முதலிய அணைவின் சிறப்பு இயல்புகளை எல்லாம் நமது தாயகத்து மக்களுக்குத் தேவையான அளவு எடுத்துக் கூறியே செயல் படுகின்றோம்

தமிழினத்திற்கே உரிய ‘இந்து’ என்ற சொல்லையும்: இதற்குரியப் பொருளையும் புரிந்து கொள்ள முயலாமலே வெறுப்பது: பிற இனத்தவர்களும், பிற மொழிகளுக்குத் தான் உயர்ந்தவர் என நினைக்கும் அப்பாகித் தனம்..... முதலிய மூலவர்கள் அனைத்தும் முழுமையாக அகற்றப்படுவதற்குரிய முழுமையான முயற்சி தான் இக்கவி உலகத்தில் தோன்றிய பத்தாவது, பதினோராவது பதினெண் சித்தர் திட்டாதிபதிகள் தோற்றுவித்த ‘இலக்கியப்புரட்சி’; [‘தத்துவப்புரட்சி’ ‘கருத்துப்புரட்சி, அண்ணப்புரட்சி’] அதாவது மதத்துறையில் தோற்றுவிக்கப்பட்டத் தீயவைகளும் காலப்போக்கில் தோன்றியத் தீயவைகளும் தான் நமது மக்களின் வீழ்ச்சிகளுக்கும் நாழிச்சிகளுக்கும் காரணம் என்பதை முழுமையாக உணர்ந்ததால் தான்: இரு பதி னொண் சித்தர் பீடாதிபதிகளும் ‘குருபாரம்புரியம்’ என்ற பெயரால் மத வரலாறும், ‘இலக்கியப் பாரம்புரியம்’ என்ற பெயரால் சமுதாய வரலாறும் ‘அரசு பராம்பரியம்’ என்ற பெயரால், தமிழ்நாட்டு அரசியல் வரலாறும் எழுதித்தொகுத்துக் கருத்துப் படிச்சியைத் தோற்றுவித்தனர்.

இப்படி, அவர்கள், இலக்கியக் கருவுலத்தைத் தந்து வீட்டுச் சென்றுள்ள ஓரண்ட்தில் தான்; நம்மால், அவற்றை எனிதில் அறிந்து புரிந்து பகுத்துப் பெயல் பட ஏதுவாக அமைகின்றது. இந்த எழுத்துலகத் தொகுப்பே தான் நமது பூரட்சிக்குரிய ஆயுதங்கள் இவைகளே தான் நாம், எதிர்காலத்தில் நிகழ்த்தப்போகும் அநூலாச்சிக்குரியப் போர்ப்பாசறைகளாகவும் பாடி வீடுகளாக அமையும்

நமது மொழி, இன், நாட்டு வரலாற்று..... இலக்கியங்களை நம்மவர்கள் படித்துணர்ந்தால் போதும்: முதலில் நம்மவர்கள் அறிவெளியும், அக வொளியும் பிபற்றுத் திகழ்ந்திடுவார்கள். மக்களின் அறியாமையையும், கோழை மனத்தையும், கூவிமளப்பான்மையையும்,..... போக்கு இக் கருத்துக்களை மக்களிடையே மேஜைப் பேச்கால் வழங்க வேண்டும். நமது இயக்கப்பணி (அ) கொள்கை (அ) திட்டம் என்பது ஜெரென்றுமல்ல: நமது இன மொழி நாட்டு வரலாற்றினை நமது தாயகத்து மக்களை உணரவைப்படே ஆகும் இம் மாபெரும் பணிக்குத் தயாராகும். நம்மவர்கள், கூவில் பிடித்திருக்கும் வரள்களும் வேஸ்களும் விற்கஞும் நாது இலக்கியங்களையாகும் என்னும் கருத்துச் சிந்தனை வளம் பெற்றதாக இநுக்க வேண்டும்

அன்பு- சூலத்துக் கித்தர் கருவுரூர்.

ஆதி சங்கரர் வரலாறு

[கருவூருார் வழிவந்த கண்டப்பக் கேட்டைச் சித்தர் ஏனானம்பட்டியார் உ. இராமசாமி பிள்ளை அவர்கள்]

‘ஆதிசங்கரர்’—என்ற பெயர் இவர்தான் முதல் சங்கரர் என்ற பொருளில் வழங்கப்பட்டது அல்ல! ஆதி சிவன், ஆதி சங்கரன், ஆதி பரமசிவன், ஆதிவேதன், ஆதிநாதன்.....என்ற பெயர்கள் சாதாரணமாக வழக்கில் உள்ளவைகள் தான் மேலும் ஞானத்துக்கே உரிய வைகாசித்திங்களில் சிவனுக்கே உரிய திருவாதிரை மீனில் (நடசத்திரம்) வளர்பிறையில் பிறந்த ஆண் குழந்தைக்கு மேற்படி ஆதிசிவன் ஆதிசங்கரன்.....என்கின்ற பெயர்கள் வைப்பதே மரபாகும். இதுவே பிறப்பியல் சாத்திரத்திலும், பெயரியல் சாத்திரத்திலும், உள்ள உண்மை.

இன்றுள்ள மலையாள மொழி தோன்றி சில 100 ஆண்டுகளே ஆகின்றது என்பதால், இந்த ஆதிசங்கரன் பிறந்த காலத்துச் சேரநாடு முழுவதும் தமிழ் மொழிப் பேசப்பட்டு அது தென்பாண்டித் தமிழகமாகத்தான் இருந்தது. எனவே ஆதிசங்கரர், ஒரு தமிழ் அந்தணர் குடும்பத்தில் பிறந்தவரே தமிழால் சிவன் கோயிலில் பூசை செய்யும் குருக்களான தமிழ்ச் சிவாச்சாரியார் குடும்பத்தில் பிறந்தவரே ஆதிசங்கரர் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னால் சீர்காழித் திருஞான சம்பந்தர் தந்தையான சிவபாத இருதயரின் வழிவந்த சிவாச்சாரியான தமிழ் அந்தணர் சிவகுரு வின் மகனே ஆதிசங்கரர். ஆதிசங்கரர் தமிழ்ச் சைவ கருணீக்க வேளாளர் குல கொழுந்தாய் பிறந்தவரே [ஆதி சங்கரர் தோன்றிய அதே கருணீக்க சைவ வேளாளர் மரபில்: சிவழூசையில் தேறிய சிவச்சாரியார் குடும்பத்தில் தோன்றிய வடவூர் அருட்பெருஞ்சோதி ஆண்டவர், அருடகொடை வள்ளல், அருட்பா வழங்கிய பேரராணாளர் ஞானசித்தர் இராமவிங்க அடிகளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.] எனவே, கருணீக்க வேளாளர் மரபில் பிறந்த தமிழ் அந்தணர் சிவகுரு என்னும் சிவாச்சாரியாருக்கும், அவரது மனைவி ஆரியம் பாஞ்சக்கும் [ஆரியம்மாள், ஆரியமர்லா, ஆரியமாலை, ஆரியாத்தாள்.....முதலிய பலவெப்பர்கள் ஏடுகளில் குறிக்கப்படுகின்றன], மேலும் இதுபோன்ற பெயர்களான ஆரியம்மாள், மாரியம்மாள், காளியம்மாள்.....தமிழர்கள் மட்டுமே வைக்கக் கூடியவை] வைகாசித் திங்களில் வளர்பிறையில் திருவாதிரை நடசத்திரத்தில் காலடியில் பிறந்த ஆண் மகவே “ஆதிசங்கரன்”

பதினேராவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூர் கி. பி. 745-இல் முதல் விசாயலயனை அரசுகட்டிலில் அமர்த்தி அருட் பேரரசுக்கு வித்திட்டு விட்டு உலகச் சுற்றுப்பயணம் சென்று திரும்பிய காலத்தில் பதன்பாண்டி தமிழகத்தில் தோன்றியவர் எனவே தான், இவரைப் பற்றிய மிகத் தெளிவரன் குறிப்புக்கள் இவர் எழுதிய குருபாரம்பரியத்தில் காணப்படுகின்றன.

சங்கரன் கி. பி. 785 க்கு மேலே பிறந்தான் என்பதே ஞாலகுரு சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரின் குறிப்பு, அதாவது பதினெண் சித்தர்கள் இந்து மதத்தின் பெயரால் கண்ணியாக்குமரி முதல் விந்திய மலைவரையுள்ள நிலப்பகுதி, இளமுறியா கண்டத்தின் முன்றாவது அழிவுக்குப்பின் எஞ்சிய பகுதியாகும் இப்

பகுதியோடு இணைந்து ஒரு முழுநிலம் உருவாக. கடலுக்குள் இருந்து வளரிப்பட்ட இமயமலையும்: அதன் மடியும், இணைந்தே இந்த இந்து மதத்திற்குரிய இந்தியா உருவாயிற்று. பழைய நிலமும், புதிய நிலமும் இணைந்தே உருவான பெருநிலப் பரப்புக்கு பதினெண்ண சித்தர்கள் தங்களின் இந்துமதத்துக்குரிய நிலமே இது என்ற பொருளில் 'இந்தியா' என்று பெயரிட்டார்கள் ஏனெனில், கடவுள் மறைந்த இள முறியாக கண்டத்தின் தென்கோடி பகுதியிலிருந்த 'பண்மலையுக்கும்' என்கின்ற மலைத்தொடரில் பனிமுடிய உயர்ந்த பகுதிக்கு 'இமயம்' என்ற பெயரும், அங்கு பிறந்த ஆறுகளுக்கு 'பிறமண்' 'கங்கை' 'யமுனை'..... என்றிருந்த பனிமுடிய பெரிய மலைக்கு 'இமயமலை' எனவும் அதே ஆறுகளின் பெயர்களையும் சூட்டினாகள்.

ஆதிசங்கரர் இளமையிலேயே 'கருவில் திருவுடையராக' மந்திர சித்திகளைப் பெற்று ஞானசித்தரானார்: இவர் வாழ்ந்த காலம், உலகியலோடு தொடர்பு உடையது 32 ஆண்டு காலம். இறவாக்கையாக்கைக்கும் பிறவாமைச் சத்திக்குமாக பூசையில் அமர்ந்தது நான்கு ஆண்டுகள் ஆக மொத்தம் 36 ஆண்டுகள். தமிழில் பெரும்புலமை பெற்ற இவர் இந்தியாவில் இந்துமதத்தில் சமசுக்கிருதத்தின் பெயராலும், தமிழின் பெயராலும், பெரிய பிரிவினைகள் இருப்பதை முழுமையாக அகற்றுவதற்காகவே இவர் சமசுக்கிருதத்தில் மிகுந்த புலமை வளர்த்துக் கொண்டார். இவரே தமிழிலிருந்து பெரும்பாலான இந்துமத இலக்கியங்களின் சாரங்களை சமசுக்கிறத மொழியில் உருவாக்கினார். ஆனால் இவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் அணைத்தும் தோற்றுப் போயின பிருமணங்கள் இவர் சமசுக்கிருத மொழியில் தமிழிலிருந்து மொழி பெயர்த்துக் கொடுத்த இலக்கியங்களை வைத்துக் கொண்டே தமிழுத்தாழ்த்தவும். தமிழினத்தை வீழ்த்தவும் மெய்யான இந்து மதத்தைச் சீரழிக்கவும். பொய்யான ஹிந்து மதத்தை வளர்க்கவும். பிருமணர் தமிழர் என்ற பிரிவினையை அதிகமாக்கவும், இந்துமத சாத்திறச் சம்பிறதாயங்களை சாரமற்றவைகளாக ஆக்கவும். இந்து மத வரலாறுகளைக் குழப்பவும்..... செய்து வருகின்றனர்.

ஆதிசங்கரர் பதினெண்ண சித்தர் வகுத்த நெறிப்படி ஞானசித்தராகிறார் என்பதும்: இராமலிங்க அடிகளார் போல அருளுலக அனுபவங்களை வேதமாக எழுதினார் என்பதும், இராமலிங்க அடிகளார் போல 'ஆதிசங்கரரும் உச்சிக் குடுமி' வைத்திருக்கிறார் என்பதும் (ஆதாரம்: திருவொற்றியூர் வடிவுடையமன் கோவிலில் உள்ள ஆதிசங்கரர் சிலையில் காணலாம்) வெள்ளாடை அணித்திருந்தார். சிவபத்தராக விளங்கி னா. பெண், பொன். மன முதலியவைகளை மறந்து வாழ்ந்தார். இராமலிங்க அடிகளார் மற்ற கோயில்கள் ஆலயங்கள் தமக்குப் பிடிக்காத நிலையில் உள்ளன என்ற போது தமக்கென வழிபாட்டு நிலையங்களை வட்டாரில் அமைத்துக் கொண்டார். ஆனால் ஆதிசங்கரரோ தமது மந்திர சத்தியால் பல கோயில்களின் அருளுற்றுக்களை அடைத்துவிட்டார் (திருவொற்றியூர், திருவாணக்காவல்,.....) அருள் ஆற்றலுகளைக் குறைத்து விட்டார். முப்பத்தாறு வயதிலே உடலையும், உயிரையும் நிலைப்பேறு செய்து சமாது ஆகிவிட்ட இனாஞ்சே ஆதிசங்கரர் என்பதால் இளமைக்கே உரிய வீராவேசத்துடன் எடுத்தேன், கனிமுத்தேன் என்பது போல எண்ணற்ற கோயில்களை பாழாக்கி விட்டார். அதாவது பிருமணர்களும், சமசுக்கிருத மொழியும் நுழைய முடியாதிருந்த பல கருவறைகளை அடக்கி ஒடுக்கி சிதைத்துக் கீரழித்து தமது மந்திரச் சித்திக்கு வெற்றிச் சின்னங்களாக்கி பிருமணர்களுக்கும், சமசுக்கிருத மொழிக்கும் இனுமாகக் கொடுத்தார். எனவேதான் கருணீக்க வேளாளர் மரபில் தோன்றிய [கெளனிய மரபு கெளனிய கோத்திறம், தமிழ் அந்தணர், சைவ வேளாளர், சிவாச்சாரியர்.....ஓன்றே] சேரநாட்டு சிவாச்சாரியக்குலத்திருச் செல்வனை ஆதிசங்கரனை தங்களுடைய பிருமண இனத்தவருக, வடதுரிய இனத்தவருக, மகிழ்ச்சியாக ஏற்றுக் கொண்டிட்டார்கள்.

—தொடர்ச்சி 11-ம் பக்கம் பார்க்கவும்,

இந்து மதம்-ஹிந்து மத விளக்கக் கட்டுரைத்தோடர்-3

இன்றைக்கு ஆயிரமாயிரம் சித்தராடியான்களும், சித்தராடியாள்களும், சித்தராடியார்களும், தொடர்ந்து முயற்சித்தும் கூட தமிழர்களே பொய்யான வரிந்து மதத்துக்குப் பாதுகாப்புத்தருகிறார்கள். மெய்யான இந்துமதத்தை எதிர்க்கிறார்கள் இவர்களுல் தான் மெய்யான இந்துமதம் பற்றியும், பொய்யான வரிந்துமதம் பற்றியும், விளக்கியுரைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மெய்யான இந்துமதப்படி பதினெண் சித்தர்கள் மண்ணின் ஈசர்களான மணீசர்களின் அக, புற நாகரிகங்களையும், வாழ்வியல்களையும், பண்பாடுகளையும், மேம்படுத்த வேண்டிய தங்களுக்குள்ளே ஒருவரை “பிறமன்” ஆக தேர்ந்தெடுத்தார்கள். பதினெண் சித்தர்கள் அறுவை மருத்துவத்தில் சிறப்பான தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் என்ற காரணத்தினாலே மற்ற மனிதர்களுக்கும், பிறமனுக்கும் வித்தியாசம் தெரிய வேண்டிய பிறமனுக்கு அறுவை மருத்துவம் செய்து ஐந்து தலைகளைப் பொருத்தினார்கள் பின்னர் ஈசனுக்கும் (�சனுக்கும் ஜந்து தலையை உடையவர்) பிறமனுக்கும் அடையாளம் தெரிய வேண்டிய பிறமனின் ஜந்து தலைகளிலிருந்து, ஒரு தலையை அகற்றிவிட்டார்கள்.

ஆனால் பொய்யான வரிந்து மதப்படி ‘எங்கும் வியாபத்திருந்த பிரளை ஜலத் திலே எல்லாம் வல்ல இறைவன் சங்கல்பத்தால் ஒரு தாமரை தோன்றியிடென்றும் அதிலே பிரம்ம தேவன் தோன்றினான் என்றும். அவனுக்கு நான்கு முகங்களும், நான்கு கரங்களும், உள்ளன என்றும், மேல் வலக்கரத்தில் ஜபமாஸிபும், மேல் இடக்கரத்தில் கமண்டலைமும், பிரம்மனுடன் தோன்றின என்றும், கூறப்படுகிறது. மேலும், திருமாலின் நாபிக்கமலத்தில் தான் அந்தத்த தாமரை மலர் தோன்றியது என்றும், அதாவது திருமால் தான் பிரம்மனைப் படைத்தார் என்றும் கூறப்படுகிறது.

b. உண்மையான இந்துமதப்படி அண்டங்களும், பேரண்டங்களும், அண்ட பேரண்டங்களும், இயற்கையாக தோன்றின இவைகளில் 108 திருப்புதி அண்டங்களிலும், 243 சத்தி அண்டங்களிலும் 1008 சிவாலய அண்டங்களிலும் தான் மனிதன் வாழ்கிறன்.

பொய்யான வரிந்து மதப்படி பிரம்மன் தான் ஈரேழு உலகங்களைபும் படைத்தான் என்றும்: பூலோகம், புவர்லோகம், சவர் லோகப், ஆகிய மூன்று உலகங்களைத்தான் பிரமண் முதலில் படைத்தான் என்றும், அதனின்று தான் மகலோகம் ஜனலோகம், தப லோகம், சத்யலோகம், ஆகியவை உருவாகின, என்றும் கூறப்படுகிறது.

C உண்மையான இந்து மதத்தில் உயிரினங்களும், பயிரினங்களும், இயற்கையாகவே தோன்றின. உயிரினங்களில் அங்கவியல் சாத்திரப்படி [சாமுந்திரி காலடசனைம்] நான்கு மணீசர்களை பிறமண் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு நேம, நியம, நிடத; நிட்டைகள், சுருதி, ஆரண, ஆகம, மீமாங்கை, நான்மறை, நான்முறை, நானென்றிகள் நான் வேதங்கள்,முதலியவைகளை அவர்களுக்குக் கற்பித்து அவர்களை மனிதர்களாக்கி தன்னுடைய “படைப்புத் தொழிலுக்கு” [அதாவது வாழ்வியல் இயக்கத் தேவையான கலைகள், அறிவியல்கள் விதிகள் படைத்தல்] உதவியாக வைத்துக் கொண்டார் அவர்களே, சனகன், சனந்தன், சனத்சாதன், சனத் குமாரன் எனபவராவர்.

பொய்யான வரிந்து மதப்படி புல், பூண்டு, செடி, கொடி, மரப், பட்சிகள், பிராமணிகள் என்று தொடர்க்கிய பிரம்ம சிருஷ்டையில் ஒன்பதாவதாக மனிதனை உருவாக்கினார் பிரம்மன்.

தொடரும்

காலப்போக்கில் ரூள சித்தமணி ஆதி சங்கரனை பிழைஞா; ஆத்சாநியு பேரவைக்கி பிறுமண வேதத்துக்குரிய காவியடை உடுத்திய மொட்டைத் துறவியாக ஓவியங்களிலும், சிர்பங்களிலும், இலக்கியங்களிலும் சித்தரித்துக் காட்டினார், எனவே, தமிழ் ஜில்க்கியக் கருத்துக்களை சமசுக்கிருத மொழியில் மொழி பெயர்த்ததை அணித்திலும் சமசுக்கிருத மொழியில் எழுதியவை, அணித்திலும் சமசுக்கிருத ஜில்க்கியக் கொடர்ப்புடைவை என்ற கூறப்பட்டு விட்டன.

மேலும் இவர்களை அண்டப்பூருத், அபாசப்பிளாய் காட்டு யிராண்டித்தாமா நீர்ப்பன் என்னவென்றால் சமசுக்கிருத மொழியிலே கொடியக் காவியாகரும், கண்ணதேவரும், வால்மீகிகளும், யக்ஞவல்லிகளும், சிவஸும், முகூரும்..... சமசுக்கிருத மொழியில் தான் அணித்ததையும் கூறியுள்ளார்கள் என்று சித்தரித்துக் காட்டியிருப்பது தான், சமசுக்கிருதம் என்ற குழந்தை பிற்பது 2000 ஆண்டுகள் தானாவிற்கு ஆனால்திடு 43 73040 அண்டுகளுக்குமுந்திய இந்து மதத்திற்கும், இந்து மத இவக்கியத்திற்கும், அணித்து வகையான பூரா வச்சிகளுக்கும்.... உரிமை பாராட்டுகிறது. இப்படி இந்த சமசுக்கிருதம் பழைமேயாகும், தமிழோடும் உறவுடைய வரப்பிரினை உருவாக்கிக் கொடுத்த ஆதி சங்கரனை என்னுறர் எங்குமிகு மூலம் தங்களுடையவருக்கிக் கொண்டிட்டார்கள். ஆதி சங்கரனைப்பற்றிய பல உண்மையானால், இன்றைய காஞ்சி மதத்து வரலாறும் விளைவில் விளைவுக்கு இல்லை. மூலம் கணை அணிவரும் உணர்ந்து மக்களிடையே ஏடுத்துக் கூறுவதோடு அரசாங்கபார்க்க வேண்டுகின்றோம்.

கேள்வியும் நானே! பதிலும் நானே

கேள்வி: “-அடஸ்தியர் அநுபுதிப்படி சித்தம், மூலம் - புதிய அமியவற்றை அடக்கி ஒடுக்கி அளிப்பவரே சித்தர் வனப்படுவார், என்பது உண்மையா?

(தர்மத்சக்டர் குன் 1985 புக்கம்-39, சித்தர்கள் சித்தாந்தத்து ஆசிரியர் பாலன் ஜயர்).

பதில்: இந்தக் கருத்து மிகப்பெரிய தவறுன் கருத்தாகும். பதினெண் சித்தர்களின் இந்துமதத்தையே கூர்ப்பதாகும்: அதாவது இந்து மதத்தை உயிராகவும், உடலாகவும், இயக்கக் கூத்தியாகவும், தந்துவமாகவும், இருக்கின்ற சித்தர்களைப் பதினெண் சித்தக்களையும். அவர்கள் தொற்றுவித்த 48 சித்தர்களையும் குறிக்கும் இந்த இடத்தில் உள்ள சித்தர்கள் எனும் கொல்பற்றிய பேருண்மைகளை சிதைத்துச் சொழித்து ஒழித்து கட்டும் முயற்சியே இது. அதாவது, மெய்யான இந்துமதத்தை முடியநைறத்து பொய்யான துநித்து மதத்தை வளர்க்கின்ற முயற்சியே இந்தக் கருத்து இது ஒரு மோசமான கருத்து. மோசடியான கருத்து இது முழுக்க முழுக்க வல்லுன் கருத்து பிழையான கருத்து. முறைக்கோன் கருத்து. மெய்யான இந்து மதத்திற்கு எதிரான கருத்து. தமிழினத்திற்குத் துரோகமான கருத்து. தமிழ்மொழிக்கு விரோதமான கருத்து.

பதினெண் சித்தர்களின் அநுபுதியுடி சித்தர்கள் என்பவர்கள் சித்தத்(சித்தம்), நெஞ்சம்(மனம்), உணர்வு(புத்தி), செயல்(சித்தாந்தம்)..... முதலிய அணித்தையும் அவற்றின் நோக்கப்படி வேலைகளும், விரிவாகங்கள் கெட்டியப்பட்டு வளைத்ததிச் சோந்து, அய்த்து துய்ப்பால் உண்மையை உய்த்துவர்ந்து தாமாகவே அடங்கிட வேண்டும். அப்படி அணித்தும் தாமாகவே அடங்கப் பெற்றுவர்களான் சித்தர்கள் (அ) சித்தர் நிலை பெற்றவர்கள், மெய்யான இத்துறைத்தங்களுவும் ஆகும். இப்பேருண்மையினை இன்றுள்ள பொய்யான இந்துமதத்தின் உலைவர்களாக விளங்குகின்ற பிறமணாணினரான பிறமணர்கள் எனப்படும் வடாழியர்கள், மதைத்தும், குறைத்தும், திரித்தும் செயல்படுகிறார்கள். விவரறை எதிர்த்துப் போராடுவதே மெய்யான இந்துமதத்தைப் பரப்புவதும், போற்றுவதும், பாதுகாப்பதுமாகும். எனவேதான் சித்தர்கள் வேதமத எதிர்ப்பாளர்களாக வாழுவேண்டியிருக்கிறது.

இந்து மதமும், பொய்யான ஹிந்து மதமும்' வரிசையில்..... !

ஆதிசங்கராச்சாரியாரும் சங்கராச்சாரியாரும்

பிறமண்ணிரான பிருமணர்கள் ஆதிசங்கராச்சாரியார் என்பவரும், சங்கராச்சாரியார் என்பவர் [காலத் ஆதி சங்கரன்] முதலாவது நபர் என்றும்; அவரின் ஆடியோற்றி வந்தவர்கள் சங்கராச்சாரியார் என்றும் கூறி மிகப் பெரியக் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணுகின்றனர். ஆனால் இதைப்பற்றி யிடைத் தெளிவாகப் பதினேண் சித்தர்கள் கூறும் கருத்தெண்ணை வென்பதை ஆராய்வோம்.

ஆதி சங்கர் என்பவர் வேறு; சங்கர் என்பவர் வேறு, ஆதி சங்கர் என்பவர்கள் ஒரு பிரிவினராகவும், சங்கரர் என்பவர்கள் மற்றுக்கு பிரிவினராகவும் தொடர்ந்து இந்து மதத்தில் வருகின்றனர். பதின்மூன்று வகை கருவறி ஆச்சாரியார்களும் [அந்திரி, இந்திரி, தோந்திரி.....], 13 வகை குருவறி ஆச்சாரியார்களும் [பத்தர், பத்தியார்.....] தோன்றிச் செயல்படுகின்றனர் இதுவன்றி, இந்துமத கட்டுக் கோப்புக்கும், ஒழுங்கமைப்புக்கும், பதினேண் சித்தர் பீடாதிபதி காலத்து 48 வகை பிடாதிபதி வழி ஆச்சாரியார்களை (தெய்விகாச்சாரியார், கடவுளாச்சாரியார்.....) கலைகளைப் பயிற்றுவைப்பதற்காகத் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றனர். இவையன்றி எட்டு வகை ஆச்சாரியார்கள் தோன்றி இந்து மத வளர்ச்சிக்கு நாடெட்டுக்கும் சுற்றிப் பாடு படுவார்கள் சங்கராச்சாரியார், ஆதி சங்கராச்சாரியார், பாமராச்சாரியார், ஈசுவராச்சாரியார் சிவாச்சாரியார், ஆதிசங்கராச்சாரியார், ஆதிசிவாச்சாரியார், ஆதி பாமாச்சாரியார், ஆதி ஈசுவராச்சாரியார், என் என்மர் ஆவர்கள். இவரிகளில் சிறப்பாக ஆதி சங்கராச்சாரியாரும் சங்கராச்சாரியாரும் ஆகிருவருமே இங்குகாண்டுள்ளோம்

பதினேண் சித்தர்களின் குறிப்புப்படி, இதுவரை 40 சங்கராச்சாரியார்களும் 32 ஆதிசங்கராச்சாரியார்களும் தோன்றியுள்ளனர் என்பதே உண்மை ஆக இவர்கள் எழுபத்திரண்டு பேரும் தமிழூர்ந்த தமிழர்களே! தமிழினத்தில் மட்டும் தான் இவர்கள் தோன்ற முடியும். பதினேண் சித்தர்களின் கணக்குப்படி இன்னும் பதினாறு ஆதி-சங்கராச்சாரியார்களும் 8 சங்கராச்சாரியார்களும் தோன்ற வேண்டும், தோன்றுவர்.

இனி சங்கருக்கும், ஆதி சங்கருக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் கண்போம். 'சங்கரன்' என்றால் சிவன்; சிவனை வழிபடுவர்கள், என்றே பொருள் சங்கராச்சாரியார்கள் அனைவருமே, "தானே சிவம் சிவமே தான், 'எனக்குன் கடவுள் க-வருக்குஞ் தான்' என்றும்" 'தானே பிறமம்; பிறமமத்துள் தான் என்னும் அத்தை கொள்கையுடையவர்கள். உருவவழிபாட்டை முழுவதுமாக வெறுத்து எதிர்த்தவர்கள், இவர்கள் நாடெட்டுக்கும் சென்றாலும்: தனித்தையே அமைப்பையோ உருவாக்குவதில்லை. கடவுள்களை சிறு பெரு தெய்வங்களை தமது மந்திர சத்தியால் கட்டுவதில்லை. பொதுவாக வெள்ளசுடையையே [ஞானத்திற்குரியது] உபயோகிப்பார்

ஆதிசங்கராச்சாரியார்கள் உருவவழிபாட்டை ஆதரிப்பதோடு, அனைத்துக் கோயில்களுக்கும் சென்று வழிபடுபவர் சிவனை வழிபடுவதோடு சத்தியையும் இணைத் தே சத்தி சிவ [அம்மையப்பன்] வழிபாடு செய்வர் இவர்கள் சித்தாந்தவாதிகள், மண்பெள்ள பெரன் இவற்றை அளவைக்காட்டி மாந்தரீக, தாந்தரீக, ஏந்தரீக பூசை செய்யவர்கள் இவர்கள், நாடெட்டுக்கும் தங்களுக்கென மடங்களை உருவாக்கி, கருவறி ஈரிக்கொள்கைச் செயல்படுவர்கள் இவர்கள் தங்களுடைய வலிமைக்காக சிறு பெரு தெய்வங்களை தனது மந்திரசத்தியால் கட்டுவர் இவர்கள் உச்சிக்குடுமியோடு வெண்ணாடையையே பயன்படுத்துவார்.

அனால், இன்றைய காஞ்சி முட்டது சங்கராச்சாரியார் முதல் அனைவரும் காலத் ஆதி 'சங்கரன் தோன்று' எனக் கூறி 'அத்தைத்தைப்' போதித்துக் கொண்டே அனைத்துக் கோயில்களுக்கும் சென்றுவருகின்றனர்.

சித்தர் இராமாயணம் ஏன்?..... எதற்கு இப்போது?

இன்றைக்கு நாட்டு நடப்பில் இராமன் பெயரைச் சொல்லாதவர்களே இல்லை இராமாயணக் கதையை மேலோட்டமாகத் தெரியாதவர்களே இல்லை.

இராம வரலாற்றைப் பற்றிய கதைகள், காதைகள், கவிதைகள் (காப்பியங்கள்) கீதைகள், பாட்டுக்கார், நாட்டியங்கள், கூத்துக்கள், நாடகங்கள், கிராமியக்கலை நிகழ்ச்சிகள், பட்டிமன்றங்கள், விரிவுரைகள், திரைப்படங்கள், கோயில் திருச்சிமாக்கள், இராமன் பிறப்பு, சீதை மீட்பு, இராமன் முடி கூடல்.....முதலிய திருநாள்கள் நாட்டுநடப்பில் என்னைற்றுத் தோன்றிக் கொண்டே உள்ளன.

இராமன் வரலாறு கிழக்கே சயாம் எல்லையும், மேற்கே மெக்சிக்கோ எல்லையும் கொண்டு உலகம் முழுவதும் பரவியிருக்கிறது. இந்திய மொழிகளில் புகழ்வாய்ந்த இலக்கியங்களில் இராம வரலாற்றுக்காகக் கய்பர், கிருத்திவாச, துளசிதாசர், வாலமீகி, ஆதிவாலமீகி, ஆதிக்கம்பர்,.....முதலியயோர் படைத்தனர். இவைகள் ஆங்கிலம், சீனம், பிரெஞ்சு.....முதலிய ஆசிய ஜோப்பிய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளன.

பெள்தத மதக தாங்களுக்கான அடிப்படையாகக் கொண்டு இராவணன் வரலாறு இலங்காவதாரக குத்தும் என்றும்; இராடட் வரலாறு ‘பெள்தத இராமாயணங்கள்’ என்றும் முதலெடுள்ளன.

இராம வரலாற்றைப்பற்றினார்களைக்கான அடிப்படையாகக் கொண்டு சமசுகிருத் மொழியில் பெற்றிருக்கிறதும் என்ற நூலை விசயகணி [1596 கி. பி.] என்பவர் எழுதினார்: ‘நாட்டுநாட்டும்’ என்ற நூலை இரவிசேனர் [678 கி. பி.] என்பவர் எழுதினார்; இவற்றை விடச் சிறப்பாக விமலகுரி என்பவர் [கி. பி. 301], ‘பரமசதிதம்’ என்ற நூலைப் ‘பிரார்கிருத போழியில்’ எழுதினார். ரோட் காலப் போக்கில் ‘பிரார்கிருத மொழி’ [*இது பிற + கிருத + மொழி → பிறுகிருத மொழி = தமிழகதச் சமமாகச் செய்யப்பட்ட சம + கிருதம் சமசக்கிருதம் என்பது போல்; சமசுகிருதத்துக்குப் பிறகு. தமிழிலிருந்து செய்யப்பட்ட = கிருதம் செய்யப்பட்ட மொழியே பிறுகிருத மொழி] சமசுகிருதமொழி கண்ட மொழி ஆகைய மூன்று மொழிகளில் இராமன்வரலாற்றை இலக்கியமாகப் படைத்தவர்கள் மட்டும் 1. இரவிசேனரியன், 2. எமசந்திராச்சாரியார், 3. கனிபரமேசுட்டி, 4. குணபத்திரர், 5. கூசிபட்டாரகன், 6. சகலகீர்த்தி 7. சித்தசேனன் 8. பதும நந்திசன் 9. நந்தி முனிவரன், 10. வீரசேனன் எனும் பதின்மூர்.

சித்தர் இராமாயணத்தைத் தத்தமது ஆற்றலுக்கேற்ப எழுதிப்புகழ் பெற்றனர்’ என்று கருவுரூர் வழி வந்த கண்டப்ப கோட்டைச் சித்தர் எளனப்பட்டியார் இராமசாமி பின்னை குறிக்கரூர்

கடந்த நூற்றுண்டில் [19] ‘பானுபட்ட’ என்பவரும் இதற்கு முந்திய நூற்றுண்டில் [18] ‘திவ்யதர்-பிரகாசபட்ட’ என்பவரும் ‘நேபாள மொழியில்’ இராம வரலாற்றை ‘அத்தியாத்தம ராமாயணம்’ என்ற பெயரிலும்; ‘இராமாவதார சாத்திரம்’ என்ற பெயரிலும் எழிய இராம வரலாறுகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

‘ஒருது மொழியில்’ இராமவரலாற்றை ‘முன் சிகிசன் குதக்குசுட்டார்’ [19-ம் நூற்] என்பவரும்; ‘அசுசாமிய மொழியில்’ இராமவரலாற்றை ‘கவிமாதவ கங்குனி’ என்பவரும் [14-ம் நூற்]; ‘வங்காள மொழியில்’ இராமவரலாற்றை ‘ஸ்ரீ ராம பாஞ்சாலி’ என்ற பெயரில் ‘கிருத்திவாச ஒசா’ [15-ம் நூற்] என்பவரும்; ‘ஒரியச மொழியில்’ இராம வரலாற்றைப் ‘பலராப் தாக’ [16-ம் நூற்] என்பவரும்; ‘குசராத்தி மொழியில்’ இராம வரலாற்றை ‘ஆசாசிட்ட மல்லன்’

'துர்க்காதாச' 'அரிதாச' என்பவர்களும்; 'மாட்டிய மொழியில்' இராம வரலாற்றை 1. மூத்து 2. ஏகநாத [ஏகநாத் இராமாயணம்(அ) பாவார்த்தைச்சாமாயணம் 3- பத்தது 4. கவி முத்தேசுவர 5. மோரூ 6. கிருட்டிணதாசமுத்துகளின் 7. சமர்த்த இராமதாச (இலகு இராமாயணம் - இல்லகுச இராமாயணம்) (.....என்று பலரும் 17 ஆம் நூற்றுண்டுக்குப் பின்னர்] என்பவர்களும், கன்னட-மொழியில் இராம வரலாற்றை 1. நாரீ (தொர்லே இராமாயணம்) 2. பம்பன் -(பம்ப இராமாயணம்) என்பவர்களும் (கன்னட மொழியில் பெயர் தெரியாத ஆசிரியர்களால், நாடோடிப் பாடலாக, பழமொழியாக, விடுக்கதையாக, தாலாட்டாக....., 'இராம கதாவதாராய' 'அழுதேந்து இராமாயணம்' 'கைண அல்லது சமண ராமாயணம்' 'இராம விசய சரிதம்'.....என்று பல இராமவரலாற்றுகளை 16-ம் நூற்றுண்டிலிருந்து தோன்றி வளர்த்திட்டன] 'மலையாள மொழியில்' இராம வரலாற்றை எழுத்தக்கான்' (14-ம் நூற்) என்பவரும் (அத்தியாததும் இராமாயணம், இராமசரிதம்) 'தெஜங்கு மொழியில்' இராமவரலாற்றை மக்களின் அன்றூட் இசைப்பாடலாக, தாலாட்டாக, முதுரையாக.....ஒரு வாக்கிய 'மொல்லி' (மொல்ல ராமாயணம்), 'கெங்கி காந்தி தில்மர்' 'அரங்க நாதர்' (திலி பாத ராமாயணம்), 'திக்கண்ணா' (திக்கண்ணா சேரதர் ராமாயணம்) 'பாகுக்கரர்' (பாகுக்கர- ராமாயணம்)......என்னாலும் 'இந்தி மொழியில் இராமவரலாற்றைத் 'துளசிதாங்கி' [1573-இல் 'ராம சரித மாணசு'] என்பவரும்; 'தமிழ் மொழியில்' இராம வரலாற்றைக் 'உடையாகார்க்கம்பச்' என்பவரும் [8-ம் நூற்]: 'சமசுக்கிருதத்தில்' இராமவரலாற்றைக் குறிப்புகளிலிருந்து என்பவரும் [இவரால் பிறந்த ராமாயணத்தை ஒட்டியே 1. 'அந்தாகமம் இராமாயணம்', 2. 'ஆனந்த இராமாயணம்', 3. 'சேராமாயணம்', 4. 'உம்புரண இராமாயணம்', 5. 'அற்புத இராமாயணம்', 6. 'யோக வசிதிட்ட இராமாயணம்', 7. 'பிறம்மானந்த இராமாயணம்'.....போன்றவை தோன்றின].....காப்பியங்கள் இயற்றியுள்ளனர். இப்படி எண்ணற்றேர் பல மொழிகளில் இராமாயணம் எழுதக் காரணமென்ன என்ற வினாவுக்குப் பதிலே சித்தர் இராமாயணம்-

மெய்யாள இந்து மதமும் பொய்யாள ஹிந்து மதமும் வரிசையில்.....!
காலடி ஆதி சங்கரவ் ஓரு தமிழனே !

ஆதிசங்கராச்சாரியார் என்பவர்கள் பதினெண் சித்தர்களின் நெறிப்படி சந்தி வழிபாடு' 'கன்னிப்பூசை' 'தாய்வழிபாடு'.....முதலிய பூசைகளைச் செய்பவர்-களேயாவார்கள். இவர்களில் ஞான சித்தர்களும் தோன்றுவதுண்டு. இப்படித் தோன்றும் 'ஞானசித்தர்கள்' உலகியலுக்காகவாவது பெயரளவில் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது இல்லறத்தை ஏற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். அல்லது 'கூடுவிட்டு கூடு' பாய்ந்து வேறு உடல்களிலிருந்து பெண்ணின்பத்தைத் துய்த்து பதினெண் சித்தர்களின் மெய்யாள இந்துமதத்துக்குரிய இல்லற வாழ்வை ஏற்றவர்களாக ஆகவேண்டும். மேற்படி நெறிப்படி தோன்றி செயல் பட்ட 'காலடி ஆதி சங்கரன்' தென்பாண்டித் தமிழனே.

ஆதி சங்கரர் தானே எழுதிய சௌந்தர்யலகரியில் தம்மை ஒரு தமிழன் என்று குறிக்கின்றார். (இலகரி-இலாகிரி—மயக்கும் பொருள்)

சௌந்தர்ய லகரியில் 75-வது சூத்திரத்தில் “தவஸ்தன்யமன்யே” என்று தொடங்கி “திராவிடசிக் ராஸ்வாத்ய தவயத் கவிஞல்ப் ரெள்டானு மஜூனி கமலீயா கவயிதா” என்று முடிகிறது.

இச்சூத்திரத்திலிருந்து நாம் உணர வேண்டிய கருத்தாவது “மலைகளே, உன்னுடைய பால் ஹ்ருதயத்திலிருந்து உதிர்த்த அமிர்த பிரவாகமோ! சரசுவதியே, பாலாகப் பெருகி வருகிறானோ! கருணையுடன் நீ கொடுத்த பாலைப்பருகிய திராவிடக் குழந்தை சிறந்த கவிஞர்களுக்குள் உயர்ந்த கவியாக ஆனான்...என்பதேயாகும்.

இதனுடைய உரைநூல் ஒன்று ‘திராவிட சிக்’ என்பதை காலடி ஆதிசங்கர சையேகுறிக்கின்றது என்று கூறுகின்றது மற்றாடி பல உரைகள் அச்சொல். கருணீக்க வேளாளர் குலத்துத் தோன்றிய ஆதிசங்கரராயும். திரு கு ரா ஸ சம்பந்தரையும் திராமலிங்க அடிகளாரையும் குறிக்கும் என்கின்றன.

காலடி ஆதி சங்கரர் காந்தரீக சித்தியாளனுகவும் மாந்தரீக வள்ளியாகவும் விளங்கியதான் தம்மை ஆதிரித்த போற்றிய பிருமணார்களும். சமசுகிருத மொழியும் கருவகைறக்குள் - கோயில்களுடன் நுழைய வேண்டும் என்பதற்காக பல கோயில் தெய்வங்களைக் கட்டி அடக்கினார். அதனால் பிருமணாகள் அன்றைப் போற்றி மகிழ்ந்து தங்களின் தலைவரங்களை ஏற்றார்கள். இன்று அவரைப் பிருமணாராகக் கூறிவருகின்றனர். இதனைக்கண்டிப்பதற்காகத் தான் சத்திவழிபாட்டின் காரமாக சமசுக்கிருத மொழியில் தாம் எழுதிய சௌந்தர்யலகரியில் 75-வது சூத்திரத்தில் சமசுக்கிருத மொழிக்கே உரிய ‘திராவிடசிக்’ என்ற சொல்லால் தன்னை ஒரு தமிழன் என்று குறித்து வெளிப்படுத்துகின்றார் இதனைப் பேரிய சான்று என்று வேறு ஒன்று வேண்டும்?

சின்னாச் சின்னாச் சேய்திகள்!

▽ காலடி ஆதிசங்கரர் காசியிலிருந்தபோது கருளிலிருந்து காக்கையாரின் வேளாளர்க்கிடையைச் சேர்ந்த சுந்தரனாம் என்பவர் தேடிவந்து அடியானுக மாறினார்.

▽ சந்தானத்தின் ஆழமான தமிழ்ப்புலமையையும். விரிவான இந்து மத இலக்கிய அறிவையும் உணர்ந்து போற்றி அவரை தலைமை மாணுகராக ஏற்றார் ஆதி சங்கரர். சமசுக்கிருத மொழிக்கு ஏற்ப அவரின் பெயரை சுனந்தா (சனந்தா) என்றழைத்தார் மற்றவர்கள் சுனந்தா என்றே அழைத்தார்.

▽ கங்கையில் ஒருக்கரையில் சனந்தர் இருந்த போது. குஞ்சான ஆதி சங்கரர் மறுக்கையில் இருந்து அழைத்தபோது. வெள்ளப்பெதுக்கள் மது தனது தல வல்லிமைப் பயிற்சியால் நடை ஆவந்தபோது இவரின் திருப்பாங்கள் தன்னினில் மூஞ்சிடாமல் திமர்த்திடென்று தோன்றிய அகுட்டாமரை மலர்களால் தாங்கப்பட்டன. இது சண்டு வியந்த ஆதிசங்கரர் இவரை அகுட்டாமரைப் பாதர். என்று அழைத்தார். இப்பெயரும் சமசுக்கிருத மொழிக்கேற்ப ‘பத்ம பாதர்’ எனப்பட்டது.

▽ ஆந்தீர சுநால் மாவட்டத்திலுள்ள ஸ்ரீதைசைலம் கோவிலில் தங்கி ஆழ்ந்த வெத்தலை ஆழ்ந்து ஸ்ரீதைவானந்தலாகிரி என்ற நாலை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் போது அவரைப்பலியிட்டு சித்திகள் பெற அவரிடமே அனுமதி பெற்ற உக்கிரைப்பாரவன் என்பவன் அவரைக் கொள்கையில் வாளி ஓங்கினான். உடனே முதல் மானுக்களும், மெய்க்காவலனுநாளிய சந்தானம் அவனுடன் போரிட்டு கொன்று ஆதிசங்கரரைக் காப்பாற்றினார்.

வணக்கவுரை

பிரமாச்சாரியார்

இன்றைய இந்து மத நடைமுறைகளும், பழக்கவழக்கங்களும், சம்பிரதாயங்களும், புசா வித்திகளும், புராண இதிகாச வரலாறுகளும்..... கேள்க்கும் என்டறுக்கும் ஆராப்பிச்சிக்கும் உரியனவாக இருக்கின்றன. எனவேதான், பன்னிரண்டாவது பதினொன்று அத்தர் பீடாதிபதி தன்னிடையேக் குவிந்தங்கள் குறிப்புகளையும், செய்திகளையும், வரஸர்று நிகழ்ச்சிகளையும், தென்னிலையும், பேசியும் வருகின்றங்கள் இவர் காறும் இந்து மதக்கருத்துக்களைப் பற்றி அஜை வரும் அரிசித் தூராய்ந்துனர் கேள்விகளேறும்.

பிறமண்ணன்சான பிழுமாஷர்கள் கூறும் கட்டுக்கடை ஆபாசக் கைதகனின் வடிவாக உள்ள புராணங்களையும் இதிகாசங்களையும்..... படித்து விட்டு நூழ் கூறும் வரலாறுகள், வெய்திகள், குறிப்புக்கள்..... என்ன வெள்ளேறப் படித்துப் பாராமல்; மறுபபும் வெறுப்பும், ஏதுபெபும் தெரிவிக்கின்றனர் மக்கள் அஜைவரும்:

பிழுமண்ணன்சான் சம்பஞ்சகளில் மூந்திக்கிப் போன நமது மக்கள்: நாம் கூறும், முற்போக்கான பழக்கவழக்கங்களை ஏற்க முடியாமல் அண்றுகின்றனர். இது ஆத்திகிரிடையே ஏற்பட்ட தோல்வி பதாத்தரிவாளர்களோ நம்முடைய தெளிவங்கள் ‘பிழுமண் எனிரப்புக் கொண்டுக்கய’ ஏற்ற சீரவிக்க முடியாகல் அண்றுகின்றனர். ஏனெனில் நாம் தெளிவாகவும், தோல்வும் முந்நியான சாள்க்கேறும் இந்துமதம் சாமக மீது ஸ்ரூபமானம் அனுபவப்பட்டுவருகிறது. அது தமிழனின் சொக்கு அட்சாளர்கள் அஜைவரும் முறித்துவிட்டான்று காட்டி: பிழுமணாகள் நிகழ்த்தி வரும் ஏம்ரதுப் போக்குவரையும் அப்படிடைகளையும் தகர்த்து வருகின்றோம் இவ்வண்மையை ஏற்று புதுத்தரிவாளர்கள் ஆதாவு காட்டதால் அவர்களின்டெய் தோல்வி.

பதினெண் வித்தர்கள் வகுக்கி “இந்துமதம்” முழுமையான சம்பஞ்சத்துவ சகோதரத் தத்துவப் பொதுவடையைத் தத்துவமாகும்” இதனை தாடிடக்கும் பாபியிட்சு செலவித்துவே நாயன்மார்களும் ஆத்திவார்களும், அகுளார்ச்சானும்: வள்ளவார்களும் தோன்றிச் செய்வப்பட்டனர் இன்றும் அத் தத்துவத்தை இடிய, இயக்கம் அகுளுவனில் தன்னுடைய எல்லைகளுக்குத்தபட்டு நிகழ்த்தி வருகின்றது இந்து எண்மையை முழுவதுமாக உணர முடியாததால் கனது உடற்றைகளிடையே தோல்வி.

நமது அஜைத்து விதமான முயற்சிகளும் மக்களிடையே விரைந்து சென்று பரவவில்லை நம்முடையது தத்துவம் மனித குல முன் ணேஷன்திற்கும், ஒருமைப் பாட்டிர்கும் பாடுப்பட்டுக்கூடிய நீண்டு ‘சமயக்முதாய் அரசியல்’ மறுமலர்ச்சியே நமது நோக்கம் பண்பாட்டுப் புரட்சியே நமது குறிக்கோள்’ என்ற உண்மை நமது முதக்களிடையே பரவுவிடாமல் தடுத்து வரும் ‘செய்தியேடு உலகத்திடையே தோல்வி: நம்மை ஆதரிக்க விரும்பாத சமுதாயவாதிகளிடையே தோல்வி.

இப்படி, சமய, சமுதாய, அரசியல் வாதிகள் முழுமையாக நம்மை ஆதரிக்கச் சூங்குவதால் ஏற்கக் கூடியங்குவதால் நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள தோல்விகளைப் பற்றி மிகவும் ஆழமாகவும், நெடு நோக்கோடும் சிந்தித்துப் பார்க்கிற அஜைவரையும் அழைக்கின்றேன். இதற்காகவே பல சிறப்பு மிலர்கள் பலரை வாழ்க்கைகளுடிப்புகள் வெளிவருகின்றோம் இவற்றை உணர்த்து மதுரையில் வரும் தொழில்தத்துவம் நடைபெற உள்ள மாநாட்டிற்கு வரஸார்று முக்கியத்துவத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுகிறேன்.

சி. கவீக்குமார்

தொடர்பு: - தலைமை பெறுப்பாளர் சி. கவீக்குமார் BSc,
56, N.G.O., தாலூகா, பொன்னேரி-4204.

சின்னச் சின்னச் செய்திகள்!

▽ புரியிலுள்ள (நூலா) கோவத்தால் மட்மான் 'வியலா பிடத்தை' எனதுமுத்த மானுக்களுன் எண்ணரிடம் ஒப்படைத்தார் ஆதிசங்கரர். மெய்யரன் இந்துமதக் கருத்துக்களை உபக்கவிழுத்தில் ஆதிசங்கர விமாழி மாற்றுக் கெம்புவதற்குப் பேருதவியாக் குஞ்சா எண்ணரிடம் ஒப்படைத்தால், அம்மட்செயல்பாடுகள் யாவும் தமிழுக்குதின் பழக்கவழக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே புணங்கள் நிற்கின்றன. இந்தும் அவ்வாரே விளங்கக் கானலாம். மெய்யுரன் இந்து மட்மான் உள்ளது பூரிமட்ச.

▽ ஆதிசங்கர 'சௌந்தரியலவரின்' மற்றும் 'ஸ்ரீ விவானந்தலவரின்' என்றும் நூலில் ஏழுதினார். இவ்விரண்டும் பதினெண் சித்தரையின் இந்துமதச்சாரையே ஆகும். 'சௌந்தரியம்' என்றால் அழுகும். இவர்கள் என்றால் மயக்கப் பொருளாக் குறிக்கப் படும். 'மனம்' இவகுவாதல்' என்றால் சுமையற்று இருக்கல்; கவுகிகள் மற்றால், மயக்கித் தூங்குதல் என்பது பொருளாகும். 'இலகு' என்பதே வேர்க்கிளால் (Root Word). 'இலகு' என்றும் அடிப்படைச் சொல்லிக் கொள்ளுப் பிறந்து இலாவின் என்றும் கொல்லாகும். எனவே 'சௌந்தரிய இலாவினி' என்றும் ஆதிசங்கர குறிப்பிட்ட சொல் அழுகிய தமிழ்க் கொல்லே!

▽ காகமிரகுதுவும் ஆக்காரியர் மாட்டா மிக்கருட்டும் அவரது மகிளவியான செவானி யுடலும் வாதிட்டவர் ஆதிசங்கரச்சாரியர் அவ்வர்; சிவபத்தியில் சிறந்த செவானச்சாரியாரே! என்ற குறிப்பும் இல்லையில்லை. செவானியுடன் வாதிட்டது ஆதிசங்கரச்சாரியாரே யாவரா! என்ற குறிப்பும் ஆக இரு குறிப்புகள் உள்ளன.

▽ செவானியோடு வாதிட்டபோது இல்லாம் என்றும் அக்குறையின் மோகம், சுகம் (மணம்), போகம், தாகம் என்றும் நான்கினும்பதில் கொல்ல முடியாமல் தினாறினார்.

▽ இல்லாற இன்பம் கான, திமிரன்று மாண்ட காலி மங்கள் அமருக்கின் உடலில் கடு விட்டு கூடு பாய்ந்து 48 நாட்களுக்குமேல் அரசியடிடும், மஞ்சையோருடனும் இன்பம் துப்பது அரங்கமினையில் இந்தார் ஆதிசங்கர (விரிவான வரலாறுபிள்ளையதும்) ஈ.போக, தாங்களை அனுபவித்தார் ஆதிசங்கரர்.

▽ ஆதிசங்கரின் உடலை தீவைத்து கொஞ்சத் துயங்கரபோது மீண்டும் காலூடலில் புகுது திப்புன்னாடுடன் உயிர்தப்பினாட், இடுப்புக்குமேஸ்பகுதிகள் திக்காக்கயங்காஞ்சுக்கு உள்ளார்கள். பின்னர் அவர்களுது துவரணர்ந்து இயமைப்பு நோக்கி இறுதி கீதிப் பயணம் மேற்கொண்டார்.

▽ இருங்கேரி, பூ. ரி. ருவாராசை, பத்ரிகாத் துர நாங்க மடங்களும், காலதி ஆதிசங்கரச்சாரியாரால் துவக்கப்படவில்லை. (வரலாறு பிள்ளை வகுபு)

● உலககுரு, சகடகுரு, (லோககுரு சகந்தகு) என்ற தமிழ்க் கொல்லின் உண்மைப் பொருளை உணர்ந்து ஏற்றவர் ஆதிசங்கரர். அதாவது பெண்ணின் பத்தை துய்த்தவர்களே இங்கு நிலையில் நின்று செயல்படலாம். ஆனால் துவருத்தை மேற்கொண்டுள்ள இன்றைய சங்காச்சாரியார்கள் லோககுரு, ஜகந்தகு என்று வைத்துக்கொண்டுள்ளது சிரிப்புக்கிடமாகும்.

● செவானி இல்லாம் பற்றிக் கேட்ட கென்விகளுக்கு 'பெண்ணின்பம் துய்த்த பின்னரே ஆதிசங்கரர் பதில் அளித்தால் அவருக்கு 'செவானி' என்றும் 'ஈவக்குர்' என்றும் பட்டங்கள் வழங்கினார். இதை உணராமல் தாங்களும் (இன்றைய சங்காச்சாரியார்களும்) இப்பட்டங்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பது கேள்குரியது என்பது சங்கர மடத்தாருக்குத் தெரியாதோ?

● இராயநாடபுர மாவட்டத்தில் தாயுமானவா காமிகள் தவநிலையில் ஆழந் -திருந்தபோது அவருக்கு இட்ட நெருப்பு அவரின் காலீச்சூட்டு கருக்கியலு. பின்னர் தமிழ் மந்திரத்தால் நலமடைந்தார். இவனைப் போலவே (தமிழ் மந்திரத்தால்) குானசித்தான் ஆதிசங்கரர் கூடு விட்டு கூடு பாய்ந்து பெண்ணின்பம் துய்தபோது தமது தமிழ் மந்திர வலிமயமையுடலுக்கு எடுத்துக் காட்டவே உடலின் மேற்பகுதி தீச் சுட்டுக் கரியாக்கும் வரை அமைதியாக இருந்தார். பின்னர் தன்னுடலில் புதுந்து, சுட்டப் புன்னை தமிழ் மந்திரம் கூறி நலமாக்கிக் கொண்டு இமயமலைப் போந்தார்.

குருதேவரின் ‘வணக்கவரை’

கல்விமலை வாலாறு ஒரே அழிக்கையில் கூடுமானவரை முழுமையாக வெளி சிட்டியல்வேண்டுமென்ற முயற்சியே இந்த ‘ஆதிசங்கராச்சாரியார் சிறப்பு மலர்’ பெரிய பதிப்பகங்கள் முன்வந்தால், அநஞ்சல் இருள்களையும், இன்னல் களையும், இடாகளையும், இருட்டடிபுக்களையும், தவறுகளையும், குறைகளையும், கறைகளையும்.....அகற்றி உலக ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்கும் முறையிலே நிலைமை. அதோவது ஸாற்று மதங்களைக் கடுமையாக விமர்சித்தோ! அல்லது தமது மதங்களை விரிவாக்க முயன்றோன் மதப்பூலக்கள், சம்படை சுக்கார்விகள், பேரர்கள், நிகழுவிகள் முதலியவை பற்றிய வாலாறுகளை வெளியிடுவதுதான்!

‘எத்தனை வகை ஆச்சாரியார்கள்?’ அல்லது ‘சங்கராச்சாரியார்களும் ஆதிசங்கராச்சாரியார்களும் என்ற தலைப்பில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளவாற்றுச்செய்திகளைத் தெளிந்துவிட வெளியிட வாய்ப்பில்லை, வசதியில்லை.....யார் முன்வந்தாலும் இந்நால் வெளியீட்டை ஒப்படைக்க விரும்புகிறோம்.

நாற்பத்தேழு தேவதாமார்கள் [இயேசு—> எசா—> ஈசு] நாற்பத்தெட்டுத் தேவதாதாகள் [நாகன்] முப்பத்திரண்டு புத்தாகள் [கெளதமபுத்தர்] இருபத்தேழு தீர்த்தங்கரர்கள் [மாநா வீரர்கள்] அட்டுவகை ஆச்சாரியார்கள், கருவழி ஆச்சாரியார் கள், முன்னுடைய அதினேன் சிதைா பிடாத்பதி வழி ஆச்சாரியார்கள் நாற்பத்தெட்டுப்போ....., முக்கியீரா ஸாலாறு, சாதனை, போதனை....., முதலைகளைத் தனித்தனி நூல்களாக வெளிவர வேண்டும். அப்பொழுது தான், ‘கருத்துப்புரட்சி’, ஆண்ணப்புரட்சி, சிந்தனைப்புரட்சி... முதலைகளை விளைந்து, ‘பண்புட்டுப்புரட்சி’ என்னிற அறுவண்ணையித்தரும்; அந்த அறுவடை தான், ‘உலகக் காந்துவச்சாகோதரத் தத்துவப் பொதுவுடமைக் கூட்டுறவுச் சமுதாயத்தை உருவாக்கும்;’ என்பதே இற்றுமதத் தந்தையின் கருத்து.

அருள் மிகு வீரமாகாளி சன்னதிதான் பருவ

நாட்கள்

28-10-1985	திங்கள்	141-க்குருவு பூஷை
26-11-1985	செவ்வாய்	142-வது பகுவ பூஷை
26-12-1985	வியாழன்	143-வது பகுவ பூஷை
24-1-1986	வெள்ளி	144-வது பகுவ பூஷை
23-2-1986	நூயிறு	145 வது பகுவ பூஷை
25-3-1986	செவ்வாய்	146-வது பகுவ பூஷை

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலிருந்தும் குறிட்டிட்டபடி வீரமாகாளி கண்ணிதானு பருவபூஷைகளில் மாவட்டத்தின் பிரதி நிதியாக ஒரு வரைவதுகளந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. மேலும், இந்நாட்களில் ஏனைய மாவட்ட அடியான்கள் பருவப் பூஷை நிதமுத்தல் கூடாது. மேற்குறிப்பிட்ட நாட்களில் முன்போ பின் போதான் பருவபூஷைகளை நிதமுத்த வேண்டும் என்பதே குருவாளை—பரமாச்சாரியார்; ந. சேவுகண்

20 வது அறிக்கையின் தொடர் கட்டுரைகள் 21 வது அறிக்கையில் தொடரப்படும். —ஆசிரியர் குழு